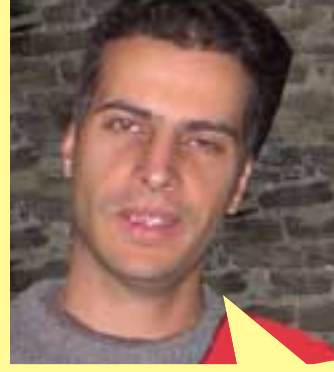

Küçük Gezginler

Ölümsüzlük Otu

Gilgamiş uzun yolun verdiği yorgunlukla uykuya daldı. Oysa on gün boyunca uyumaması gerekiyordu.

On gün sonra uykusundan uyandığında, kendisine yalnızca bir an geçmiş gibi gelmişti.

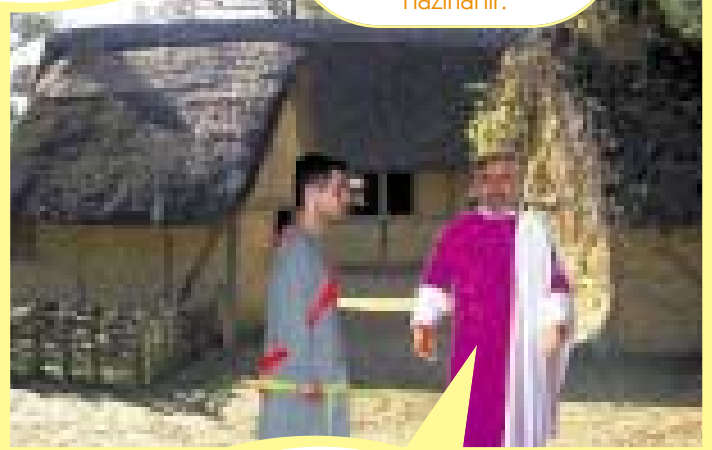
Bir an için uyur gibi oldum, ama kendimi toparladım. On gün boyunca uyumayıp ölümsüzlüğün sırrını öğrenmeye kararlıyım.

On gündür uyuyorsun. Her sabah senin için masaya taze bir ekmek getirdim bıraktım. Hiçbirine dokunmadın, uyuyordun çünkü...

Gilgamiş, ölümsüzlüğün sırrını öğrenme olanağını kaçırdığı için son derece üzgün, evine dönmeye hazırlanır.

Utnapiştım bu sözlerle güldü.

Madem buralara kadar geldin, sana bir şans daha vereceğim. Adanın öteki ucundan denize gir. Orada suyun dibinde kırmızı bir ot bulacaksın. O otu yiyen ölümsüz olur.

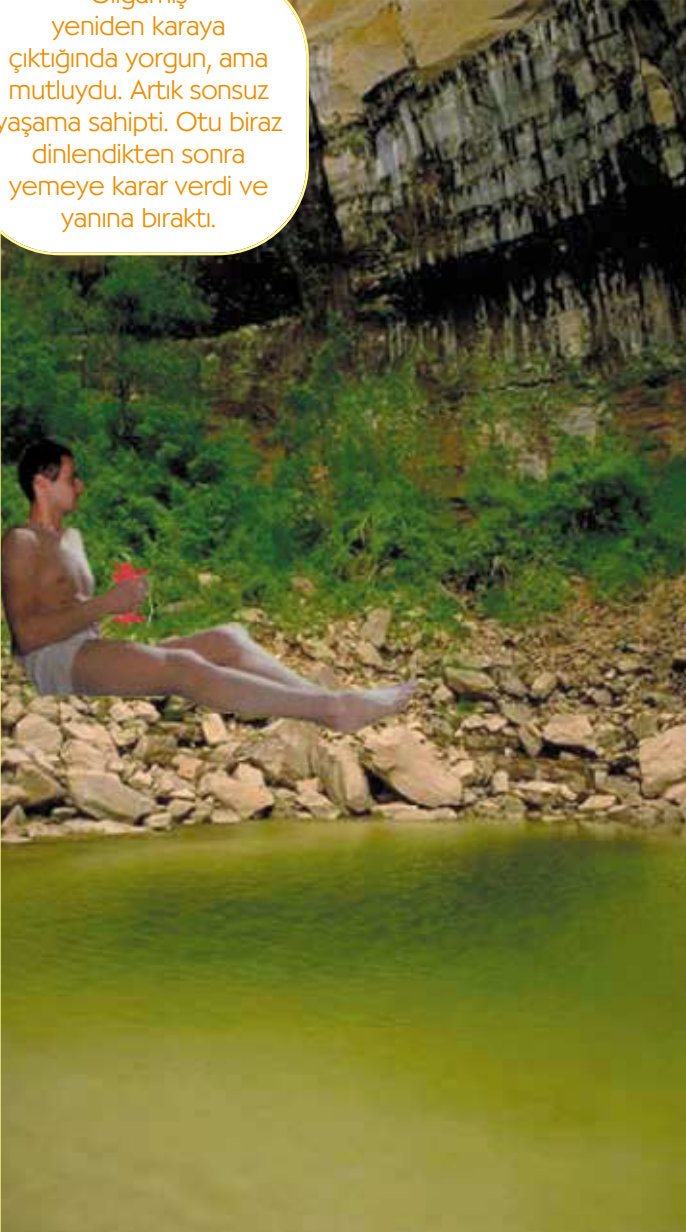

Gilgamiş kırmızı otu bulmak için suya girer.

Suyun derinliklerinde
kırmızı otu bulur.

Gılgamış
yeniden karaya
çıktığında yorgun, ama
mutluydu. Artık sonsuz
yaşama sahipti. Otu biraz
dinlendikten sonra
yemeye karar verdi ve
yanına bıraktı.

Tam bu sırada nereden
geldiği belli olmayan bir
yılan sonsuz yaşam otunu
kaptı ve kaçtı. Gılgamış
sonsuz yaşam olanağını bir
kez daha elinden
kaçırmıştı. Kimileri o yılanın
hâlâ yaşadığını söyler...

O gün bugündür yılanla sonsuz yaşam
özdeşleştirilir. Bugün de tıp biliminin simgesi
bir yılan...

Gökhan Tok